Volební program Rozumných pro krajské volby 2020

- CZ24 News | 2. září 2020

ČESKO: Rozumní kandidují ve všech krajích. Rozumní mají nejvyšší poddíl žen na kandidátních listinách. Nebyl to náš záměr. Nechceme vůbec dělat rozdílů mezi muži a ženami, věřícími a ateisty. Na kandidátních listinách rozumných jsou většinou nestraníci a dále členové stran Rozumní, Národní demokracie, Republikánské strany Čech, Moravy a Slezska, Aliance národních sil, Konzervativního a sociálního hnutí, a jeden kandidát Koruny české, Monarchistické strany.

Kandidáti jsou ze všech věkových skupin od 18 let až do 85 let. Mnoha profesí – lékařů, učitelů, živnostníků, podnikatelů, zemědělců, lesníků, ekonomů, sociálních pracovníků. Rozumní kandidují ve všech krajích ČR. Máte možnost nás volit ve všech krajích republiky (v Praze krajské volby nejsou). Do Senátu Rozumní nepostavili žádného kandidáta, podporujeme však Bc. Antonína Baudyše v senátním obvodu č. 66 Olomouc.

Preambule:

Spousta problémů, které trápí občany v jednotlivých krajích je navázáno na nesmyslné zákony, které vznikly za poslední dobu. Také se projevuje velký nedostatek řemeslných profesí. Nechuť mladých lidí vyučit se nějakému řemeslu, má prameny v mediálně propagovaném názoru, že co nejvíce mladých lidí by mělo mít vysokoškolské vzdělání.

V poslední době k tomu přistupují ještě další faktory, hlavně hospodářství devastující omezení, vyplývající ze zákazů a příkazů spojených s koronavirem. Je jasné, že z důvodů prevence jsou nutná bezpečnostní opatření chránící rizikové skupiny obyvatel, např. seniorskou generaci a občany s chronickými celoživotními nemocemi.

Někdy to vše připomíná střílení kanonem na komáry. Ve všem je totiž třeba používat zdravý rozum a vycházet z průsečíků všech odborných lékařských kruhů, nejenom z odborníků jednostranně orientovaných. Drastická jarní opatření způsobila, že se odložily neodkladné lékařské zákroky a mnohdy to v onkologických případech znamenalo katastrofu. Všechny problémy krajů pramení z problémů celostátně špatných zákonů.

Volební desatero Rozumných (volební číslo 82):

1. Regionální soběstačnost. Kraje by měly podporovat pěstování plodin, které byly pro příslušný kraj typické (např. Vysočina brambory, Polabí a Haná obilí a zelenina, Litoměřicko a Jičínsko ovoce, Žatecko chmel, Jižní Morava víno atd.) Obnovit též soběstačnost v živočišné výrobě, podporovat zvláště ekologické a k živým tvorům ohleduplné chovy.

2. Záchrana našich lesů (zde je třeba, aby krajští zastupitelé tlačili na celostátní orgány, aby umožnily změnu legislativy, týkající se lesního hospodářství). Bohužel se stalo, že na tvorbu legislativy měly vliv i různé neziskové organizace, které de faktum zapříčinily současnou katastrofální situaci. Vše vzniklo podporou bezzásahových zón na Šumavě. Odtud se nejenom vlivem sucha, ale i neodbornými zákony rozšířil kůrovec po celé republice.

Jaké jsou ty neodborné zákony. Zákonodárci zcela pominuli fakt, že většina našich lesů jsou lesy hospodářské. Byly vysázeny, aby se v nich hospodařilo. Kůrovcovou celonárodní katastrofu způsobil

zákon, že se nesmí kácet strom mladší osmdesáti let. Rozumná praxe by měla být taková, že, když lýkožrout smrkový, nebo-li kůrovec napadne strom, je třeba vymýtit stromy kolem něj, a odklidit dřeviny dříve, než z nich vylétne další generace brouka a napadne další úsek lesa. A to v podstatě zákon zakazující kácet stromy před dosažením věku osmdesáti let neumožňuje.

3. Při pohledu na zničené lesy vyvstává otázka, je na vině pouze kůrovec? Rozumní si myslí, že kůrovec a jeho devastující role v našem národním bohatství, krásných lesích, je až důsledkem špatného hospodaření. Skuteční odborníci v lesním hospodářství, kteří se neshodují s názorem, že důležitý je především momentální ekonomický efekt, naprosto nesouhlasí se praxí pocházející z let devadesátých, že všechno se musí privatizovat a těžba dřeva se musí takzvaně outsourcovat do akciových společností, které ovšem nejsou vlastníky lesů. Těmto akciovkám jde o pouhý zisk a zdraví lesa je vůbec nezajímá (nejsou jejich vlastníky).

Lesy byly a jsou zásobárnou vody. Nyní se těžká technika pohybuje nejkratším směrem k bodu, odkud kamiony kmeny odvážejí. Ne tedy šetrně po vrstevnicích, ale po spádnicích, po kterých teče voda jako v korytech potoků a vláha, velice potřebná pro zdraví stromů, odtéká bez užitku a naopak škodí lokálními povodněmi. Zákonem je třeba zařídit, aby odvoz dřeva byl šetrný, vláhu zadržující. Neboť, když je napaden strom, který má dostatek vláhy, dokáže si s kůrovcem poradit sám. Zalepí strom pryskyřicí.

Zadržovat v lesích vláhu se musí ještě uměle. Udělat po vrstevnici rýhu aby vznikla jakási tůňka, která je rezervoárem vody. Udržovat v lese mokřady. Každý velký vlastník lesů, by povinně měl mít techniku pro těžbu a hrubé zpracovávání, tak jak tomu bývalo v minulosti. Kupodivu heslo, že nejlepším hospodářem je ten, komu majetek patří, bylo v devadesátých letech postaveno na hlavu, že největšímu vlastníku lesů, státnímu podniku Lesy České republiky, bylo toto právo odňato. Mohou vzniknout názory, že právě tento státní podnik je likvidátorem lesů. Jenže likvidace lesů není jenom záležitostí státního podniku LČR. Podívejme se obrovskou rozlohu arcibiskupských lesů v Jeseníkách. Pohled na bývalou lesní krajinu v oblasti Rejvízu je jedním z nejžalostnějších v rámci celé republiky.

A naopak, tam, kde bylo Lesům České republiky umožněno držet techniku tak, jak tomu bylo v minulém režimu, v oblasti Lázní Kynžvart, jsou lesy zdravé. Prostě je jedno, zda hospodář je stát, církev či soukromý vlastník. Musí mít potřebnou techniku a lidi, aby mohl dobře a pro budoucí generace úspěšně hospodařit. A musí mít též odpovědné pracovníky, kteří nacházejí v lesích problémy a dokáží je operativně řešit.

4. Zemědělství. Totéž, co se děje v lesním hospodářství se děje i na polích ČR. Škodlivé dotace koncipované v Bruselu způsobily, že naše krajina je na jaře zalita žlutou barvou kvetoucí řepky olejné a pokryta lány kukuřice na biomasu.

Navíc, vzhledem k tomu, že je vždy a všude snaha o co největší zisk a šetření, orba je nekvalitní, mnohdy pouze do deseti centimetrů. Z obrovských polí se stávají v podstatě plochy s tvrdou půdou, jakési mlaty, po kterých zase stékají dešťové srážky jako po betonu. Řešení? Opět zákony nařídit a kontrolovat, aby pole, tam kde to je možné, byla orána do hloubky 40 centimetrů. Písčité půdy mají jiné parametry. Orba by měla probíhat po vrstevnicích a ne po spádnicích. Ono je to vlastně podobné jako v hospodaření v lesích. Půda totiž mnohdy nepatří těm velkým firmám, které ji obdělávají, ale vlastníkům, které ji právě těm velkým firmám pronajali.

Takže těm, kteří na půdě hospodaří vůbec nejde o to, aby zachovali pro budoucí generace možnost obživy, která je vždy spjata se zemědělskou půdou, jde jim jen a jen o okamžitý zisk. A výsledek je takový, že už na polích není žádná půda – jen substrát o různém poměru jílu a písku. Obávám se však, že při současných politických preferencích těch, kteří na devastaci naší krajiny mají kardinální podíl, k žádné změně nedojde. Pokud nám ovšem nepomůže úsloví, že všechno špatné je k něčemu

dobré. Že roušky zatřesou i pozicí těch největších podnikatelů v oblasti zemědělství a lesního hospodářství. Věříme také, že při pohledu na tristní stav naší krajiny, se snad více rozumných lidí zamyslí, a nebude volit jalové parlamentní křiklouny jako menší zlo, či ty, co by chtěli návrat k pro ně zlatým devadesátým létům, kdy se tak nádherně rozkrádalo ve velkém.

5. Státní rozpočet byl zatížen schodkem 500 miliard. Je naprosto zásadní, aby žádné z těchto peněz nešlo do firem zahraničních vlastníků, nebo těch vlastníků, které mají sídlo v zahraničí, zvláště daňových rájích, a které navíc zaměstnávají agenturní zaměstnance ze zahraničí. Kraje by v žádném případě tyto firmy se zahraničními majiteli či majiteli danícími v zahraničí a zaměstnávající zahraniční pracovníky neměly jakkoliv podporovat.

6. Silnice druhých a třetích tříd jsou ve všech krajích většinou v žalostném stavu. Stav po jejich opravách vydrží mnohdy jenom tři roky a musí opravovat znovu. Čím to je? Samozřejmě zase praxí, že práci vysoutěží nějaká místním papalášům spřátelená firma, která je ovšem pouhou skořápkou na výrobu peněz a ne relevantní firmou na výstavbu či opravu silnic. Odhad na opravu komunikace v daném úseku je suma, kterou označím 100%. Z těchto 100% si odloupne vítěz soutěže např. 20%, z čehož dá těm, kdo umožnili vítězství 10%. Zbytek 80% přejde na další firmu, která má ovšem další dodavatele faktické práce. Tato firma si zase odloupne 20%. Faktičtí zhotovitelé stavby mají tedy z oněch původně odhadovaných 100%, pouze na zhotovení zakázky 60%. A to je hluboko pod částkou původně plánovaného odhadu. Za tuto sumu se ovšem kvalitně práce odvést nedá a tak se šidí, kde se dá. Řešení? Přísné kontroly odvedené práce. Zákonem zakázat, aby zakázku mohla vysoutěžit firma, která nemá ani techniku, ani lidské zdroje. Pokud ještě nejsou zákony, které by toto zajišťovaly, je nutné aby ty silnice, které patří do působnosti kraje, byly náležitě krajem spravovány, to jest důslednou kontrolou jak zadání a soutěží, tak odvedené práce.

7. Jak dostat např. zubaře a dětské lékaře do příhraničních oblastí krajů? Často se říká, že by mladým lékařským odborníkům měla obec za symbolický poplatek vybudovat a zařídit ordinaci vším potřebným a zajistit a zaplatit ubytování. Přesto jsou známy případy, kdy tak obec učinila a přesto ony ordinace zejí prázdnotou. Na vině je v podstatě onen známý volný pohyb osob, práce a podnikání v EU. Mladý lékař po absolvování studia, za které nemusí nic platit (platba za ubytování atd. se nemůže počítat do faktu, že vysokoškolské studium ve státem spravovaných školách je v ČR zadarmo), si odbyde 5 let praxe většinou v některé z fakultních nemocnic, které jsou v Praze či centrech krajů. Po atestaci se snaží zamířit někam do blízkého zahraničí, kde jsou mzdy lékařů nepoměrně vyšší než v ČR. Při této praxi je skutečně těžké vzbudit v mladém lékaři pocit vlastenectví, které by mu ukládalo vrátit těm, co mu umožnili studovat zadarmo, čili daňovým poplatníkům v ČR, alespoň nějakou formu vděčnosti, jít pracovat nějaký čas tam, kde je jeho práce třeba, to jest do odlehlých oblastí krajů ČR. Řešení? Dřív to byly umístěnky. Čili, pokud si studium zaplatíš ze svého, můžeš po atestaci kam chceš. Financoval-li by tvé studium stát, musíš alespoň pět let jít vykonávat svou profesi tam, kde je tě třeba. Takový zákon by však pro většinu populistů zasedajících v parlamentních lavicích, byl hororem. Ale ono k tomu někdy dojde, pokud nebude přímo vysokoškolské studium placené. Ostatně i nyní spousta mladých lidí vystudovala na soukromých školách za své.

8. Krajské školství. Kraje by měly podporovat a zatraktivňovat odborné školství, jak na úrovni učňovských oborů, tak vyšším odborném vzdělávání. Reklamní kampaň, řemeslo má zlaté dno a další mediální podpora těch, co uspěli tím, že odvádějí kvalitní řemeslnou práci. Bohužel devadesátá léta způsobila i degradaci pohledu mladých lidí na ty, co se živí prací svých vlastních rukou. Zásadně jsme proti inkluzi. Do studijních kolektivů lze zařazovat fyzicky handicapované, v žádném případě však mentálně postižené. Máme špičkové odborníky v oborech speciální pedagogiky, z nichž jsou mnozí na kandidátních listinách Rozumných. Ti považují inkluzi za naprosto nepřijatelnou, neboť i pro mentálně postižené je být v kolektivu vždy tím posledním naprosto demotivující. Navíc se tím zbrzdí výuka jako taková.

9. Na kandidátních listinách jsou důchodci, kteří vědí o tom jak se žilo dříve i studující, kteří mají odvahu se podílet na tom, aby příroda byla pro ně a pro jejich potomky stále tak krásná a živá. Jedna novinářka z celostátního deníku vypočítala, že Rozumní mají nejvyšší poddíl žen na kandidátních listinách. Nebyl to náš záměr. Nechceme vůbec dělat rozdílů mezi muži a ženami, věřícími a ateisty, katolíky či evangelíky či členy dalších církví. Jak se dřív říkalo, strany jsou pro straníky, tak my dodáváme Rozumní jsou zde pro všechny, kdo to s naší krásnou zemí a jejími obyvateli myslí dobře a chce, aby pro další generace byla zachována taková krajina, plná nádherných lesů. Máte možnost nás volit ve všech krajích republiky (v Praze krajské volby nejsou).

10. V České televizi se vžila praxe, že podle jakýchsi preferencí, které nikdy nevycházejí, se do televizních debat dostávají pouze strany, které v současné době zasedají v parlamentu. Tyto strany měly možnost měnit zákony tak, aby byly ku prospěchu obyvatel ČR. Nečinily tak. Některé z nich vydávají různá prohlášení, která mají vyvolat dojem, že to s námi myslí dobře. Pokud to s někým myslí dobře, tak hlavně sami se sebou. Jejich kandidátní listiny jsou plné jejich členů, to jest těch, co platí příspěvky do stranické kasy. Rozumní mají na kandidátních listinách hlavně nestraníky. Chtějte v těchto volbách skutečnou změnu. Volte rozumné volební číslo 82, většinou jsou jejich kandidátní listiny až poslední mezi ostatními listinami. Obraťte poměr. Jak se říká, první budou posledními a poslední prvními.

Krajští lídři 2020:

Středočeský kraj:

Tomáš Franěk, OSVČ, lídr Středočeské kandidátní listiny, obsahující 70 kandidátů

Jihočeský kraj:

Ing. Marie Paukejová, ekonomka, předsedkyně z.s. Jihočeská růže

Plzeňský kraj:

Bc. Vít Skalský, strojvůdce

Karlovarský kraj:

Mgr. Luděk Petráň, učitel ZŠ

Ústecký kraj:

PhDr. ThDr. Mgr. Eugen S. Freimann, PhD., M.A, vysokoškolský pedagog

Liberecký kraj:

Pavlína Dohnalová, finanční poradce

Královéhradecký kraj:

Mgr. Václav Makalouš, administrativní pracovník v rodinné firmě

Kraj Vysočina:

Ing. Josef Pelikán, stavební projektant

Jihomoravský kraj:

Ing. Jan Šalamoun, agronom

Olomoucký kraj:

Marián Sedláček, sklář

Zlínský kraj:

Bc. Zdeněk Cekota, OSVČ, soudní znalec

Moravskoslezský kraj:

Ing. Karin Szczyrbová, ekonom, překladatelka